

SENTENTIA EN DE DRIE ROZEN

Hugo Lambrechts-Augustijns

Naast de *brachylogie* of *kortzegging* (Heemtijdingen nr. 438) kennen we ook de *sententia*. Dit is een kernachtige zegswijze die in een ritmische en welluidende taal een levenswijsheid meegeeft. Het gebruik van de *sententia* wordt verklaard door Aristoteles (*Rhetoric* 2.21 1394a19ff) waar hij de *gnome* bespreekt. De beroemde uitspraak van Cato Maior (234-149 voor Chr.) '*Ceterum ceneo Carthaginem delendam esse*' betekent 'Overigens ben ik van mening dat Carthago verwoest moet worden.'

Carthago was in de tijd van Cato de tegenspeler van Rome tijdens de Punische oorlogen. Cato had de gewoonte elke redevoering, waar deze ook maar over ging, met deze spreuk te beëindigen. Tenslotte is Carthago in 146 voor Christus door Rome verwoest, maar keizer Augustus herstichtte de stad in 29 v. Chr. (*Colonia Julia Carthago*).

De strekking van deze uitspraak is dat dingen die belangrijk zijn voortdurend herhaald moeten worden.

Een *sententia* van Plinius Maior luidt: '*Fortes Fortuna juvat*', of 'Het geluk is met de dapperen' en toen Julius Caesar de rivier de Rubicon overstak zei hij: '*Alea iacta est*', 'De teerling is geworpen'.

Ik besluit met de uitspraak: '**Voorts ben ik van mening dat De Drie Rozen een toffe vereniging is.**' Men blijve het herhalen.